

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Quænam sit potentia & virtus sanctissimi Nominis Mariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

infernus prosequitur ipsam, in opus deducant odium. Non invenio signum magis palpabile animæ colludentis cum dæmone, quàm esse inimicum vel apertum vel occultum Virginis Sanctissimæ.

Videbam Comitem & viatorem meum deduxisse me longius,

quàm credideram, circa originem & significationem Sanctissimi Nominis MARIE. Et timebam, ne suæ mihi factæ oblivisceretur promissionis, de exponendâ virtute, quam inclusam affirmabat in sanctissimo hoc Nomine; Et hanc ob rem interrogavi ipsum

ARGUMENTUM.

Quenam sit potentia & virtus Sanctissimi Nominis MARIE.

ARTICULUS III.

AN igitur verum est inesse verbis virtutem aliquam? an verum est, pronuntiatum aliquod nomen posse producere aliquid? An dubitas de hoc? respondit mihi. Nonne cernis quatuor verba pronuntiatâ à sacerdote supra pariem, habere virtutem convertendi illum realiter in Corpus JESU Christi? Et hoc tam certum est, ut articulus sit fidei? An dubitas de veritate, quæ refertur in actis Apostolorum? Sanctus Petrus pronuntiavit Sanctissimum Nomen JESU supra quendam claudum, quem jacentem invenit ad portam templi, & illic contulit illi gressum, & rectè fecit ipsum ambulare. Requirebat hic miser Eleemosinam ad portam, & Apostolus respondit ipsi, non esse sibi

Sanctissima
Nomina
JESU &
MARIE

nec aurum nec argentum, nec alium thesaurum in terris, nisi solum sanctissimum Nomen JESU, quod complectatur in se omnium miseriarum humanarum remedium; quem S. Chrysostomus loquentem introducit hisce verbis: *Mibi Christus in suo Nomine argentum & aurum reliquit suum;* Et mox desumptâ exinde sanitate, ceu Eleemosynam hanc contulit huic infirmo. An abnuas denique veritatem innumerabilis numeri repentinæ sanitatum, & aliorum miraculorum, quæ facta esse exploratum est cunctis labentibus sæculis, admirandâ virtute Sanctissimorum horum Nominum JESU & MARIE. Credebam equidem, dicebam ipsi, video tamen superstitionis eo, argui illos, qui impertiendi sanitatem

miram lo
beat virt
tem.

S. Chry
stomus.

Tria
boru
nora,
virtu
rum.

rem verbis, sibi partes assumunt; ita magis nota impingitur illis dum certa quaedam operantur non ablimilia prodigiis, pronuntiando duntaxat quaedam verba, quæ posita non sunt in usu hominum, vel quæ sæpius nullius omnino sunt significationis.

Fateor, respondit mihi, sed nec ego dicere intendo, omnia verborum genera virtutem aliquam complecti: distinguo namque tria verborum genera, divina humana & diabolica. Divina sunt cuncti potentia, ad producendum, quicquid placuerit DEO, juxta virtutem, quam confert illis; humana non habent ex seipsis aliquam virtutem, nisi quæd significent & declarent cogitationes mentis humanæ; Et sicut omnes cogitationes hominum, infirma sunt nimirum ad producendum solummodo unicum in aere atomum etiam quando omnes homines cunctis loquerentur sæculis, non producerent virtute verborum suorum rem in mundo vel minimam; diabolica magis adhuc sunt infirma, quam humana; nihilominus videmus eos, qui detestando utuntur eum dæmonibus commercio, mirificos exhibere effectus, pronuntiando duntaxat certa, quæ dicere ab illis, verba; non quæd hæc verba aliquam reipsa habeant virtutem; sed tantum inserviunt velut signa dæmonibus, quibus positæ faciunt ipsimet vel reipsa

R. B. Isaac Tom, III.

vel apparenter hæc prodigiorum species, quibus decipiuntur homines.

Nominis igitur, ut verum fatear, verba divina sunt, quæ aliquam polleant virtute; fatendum autem est, hanc illis inesse maximam, eoque convertant ipsa maximorum peccatorum animas, nostris conferant formam Sacramentis, & unico verbo, conficiant maxima & præstantissima quæque Religionis Christianæ mysteria. Jam quis negabit, si verba quaedam æstimari possint divina, talia esse Sanctissima Nomina JESU & MARIÆ. Maxime igitur inhabitatum est, præcipuam ipsis inesse virtutem. Angelus assertè cælo Nomen, quod DEUS imponi voluit infanti recens nato è sinu Virginis Matris: Vocabis nomen ejus, JESUS; Quare? Quia perditum salvabit mundum, & in exhaustas, quas in se complectitur, per Nomen suum effundet divitias. O Nomen super cuncta adorandum Nomen! ô amabilis scaturigo salutis hominum! quam virtus, quæ præstas, incomprehensibilis est nobis! sed sacratissimum Nomen MARIÆ immediate consequitur, & propius accedit ad illud in Excelsa lentia & in virtute: Et ideo rarius invocatur Nomen JESU, quin invocatur quoque Nomen MARIÆ.

Quis est, qui invocato sanctissimo

G

fimo

Tria verborum genera, & virtus ipsorum.

Deus confert virtutem Nominibus divinis.

S. Ephrem.
Hom. de
laud. Vir-
gin.

limo Nomine **MARIÆ** non ex-
pertus sit, quod S. Ephrem, hoc
austeritatis & sanctitatis prodi-
gium, tanto cum spiritus fervore
de ipsa reliquit exaratum; Quam
verè est ipsa stella cœli, quæ nos
illuminat in tenebris nostris! Quo-
ties solum & unicum Nomen **MA-
RIÆ** nobis reduxit in mentem
DEUM, nostrique nos admonuit
muneris? Quam verè est ipsa Ci-
vitas refugij, ubi salvare se possunt
illi, qui persecutione se cernunt
oppressos usque ad mortem! Quo-
ties anima nostra à tentationibus
dæmonum acriter oppugnata,
suam invenit securitatem invoca-
to Nomine **MARIÆ**? Quam ve-
rè ipsa est arca fœderis, verumque
propitiatorium! Quoties concili-
avit nobis illa pacem cum **DEO**,
nobis ipsum reddens propitium
potenti intercessione suâ, dum
nostris ipsum irritavimus offensis?
Quam verè ipsa est solatium ægro-
torum & consolatio afflictorum!
Exaranda forent magna volumina
producendo exemplorum decies
centena millia de iis, qui tristitiâ
& dolore ferè absorpti, invene-
runt salutis portum invocando
Nomen **MARIÆ**. An incessan-
ter videre esset populos turmatim
visitantes loca **DEO** sub sanctissi-
mo Nomine **MARIÆ** consecrata,
nisi totius experiretur orbis, invo-
cantes eam invenire in ipsâ sola-
tium universale omnium miseria-
rum humanarum?

Potestas
admirabi-
lis Nomi-
nis **MA-
RIÆ**.

Et quomodò divinum hoc No-
men, tantum non foret plenum
salute eum totum sit plenum Sal-
vatore? Nam qui dicit **MARIAM**,
dicit Matrem Salvatoris mundi,
& qui dicit Matrem Salvatoris, di-
cit pretiosum quendam thesau-
rum. completentem in se omnes
infinitas divitias Patris misericor-
diarum. Is misit ipsam in terras,
velut universale omnium malo-
rum, sub quibus ingemiscemus,
remedium; sed recipere illud im-
mediatè nos vult à Sanctissimâ
Virgine, & illius ipsam expresso
fecit Depositariam. Vis nosse,
quanta virtutis abundantia in San-
ctissimo Nomine ejus sit inclusa?
aspice, quantum divitiarum cœ-
lestium thesaurum incluserit **DEUS**
in castissimo sinu ejus: Nomen
ejus **MARIA** plurimum participat
& hoc dulcore, non est manna
cœli magis suave, si degustare no-
vimus illud.

Cæsarius refert exemplum de
aliquo Eremitâ, cui Marsilio no-
men, dicens, se & vidisse ipsum,
& ab ipsomet didicisse, quod eum
loqueretur aliquando cum fœmina
quâdam valde piâ, hæc fuerit sibi
falsâ, quod pronuntiare non pos-
set Nomen **MARIA**, abs eo,
quod impleretur cœlesti gaudio
& dulcore tam abundanti, ut sen-
titeret illum in ipso ore suo; causam
inquirenti respondit ipsa: Erat so-
lemne mihi, pronuntiare diebus
singulis quinquagies pretiosum
hoc

quin-
cendas
cogita-
quin te
affectu
ligenti
ec.

Sacra-
tum
men
RIÆ
plenu
dulced

Cæsarius
lib. 7. c.
50.

Suzius
3. 2.
Ostob
virâ S.
radi de
rio S.
phani
gis U.
ræ er
S. No
MAR

O MA-
RIA.
nec
nati p

quo accedat. nec semper augere devotionem meam cogitari, & reverentiam meam, proferendo illud, & cum tractim degustare id studerem, inveni dulcorem, qui suavior videbatur mihi cunctis delictis mundi. Ipse excitatus hoc exemplo, suam eidem navare cepit operam exercitio, cui per sex hebdomades vix inhærens, eodem potitus est favore. Adjungit huic quendam Monasterii sui Religiosum, audito gemino hoc exemplo, extimulatum fuisse ad ipsorum imitationem, & postquam aliquandiu perseveraverat constans, eundem dulcorem in Sanctissimo Nomine *MARIÆ* degustasse: Sed quanti degustarunt illum mille aliis modis diversis.

Singularis devotio Sancti Stephani Regis Ungariæ erga Sanctissimam Virginem, tam celebris est in cunctis historiis, ut à coronâ & Sceptro suo minus comparaverit sibi gloriæ, quam à pietate suâ. Non audebat is pronuntiare nisi profundissimâ cum reverentia *MARIÆ* Nomen; sed appellabat ipsam plerumque *magnam Dominam*; Et omnes ipsius subditi, prementes sui vestigia Principis, ipsam quoque *magna Domina* suâ compellabant nomine. Verùm si contingebat pronuntiare coram ipsis Sacratissimum Nomen *MARIÆ*, illic omnes id auscultantes se prosternebant in terram, genu flexo & capite incli-

nato, ut exhiberent illi omnem, quem poterat, honorem.

Si legisti vitam S. Hermanni à Surio exaratam, observaveris specialem notam, quam suâ reliquerit devotionis & reverentiæ erga sacratissimum Nomen *MARIÆ*, & effectum, quem hæc in ipso operabatur. Quando solus erat, prosternebat se in terram ad illud pronuntiandum, & permanebat in hoc situ, corporisque habitudine, tanto temporis intervallo, ut unus amicorum suorum, vir quoque devotioni erga Sanctissimam Virginem apprime addictus, confidenter ipsum rogaret, quatenus dicere sibi vellet, quidnam tamdiu faceret ibi: Colligo, inquit ipsi suaves fructus Nominis *MARIÆ* incredibili cum consolatione: Siquidem videtur mihi omnes terræ flores, & optimos quesque thymiarum odores, in loco, ubi sum, in unum collectos, meum demulcere odoratum, egrediente interim certâ (quæ sit, nescio) virtute ex angusto hoc Nomine, quando id pronuntio, quæ gaudio cœlesti meam deliniat & repleat animam: Exonero me hic cunctis adversitatibus meis, omnesque vitæ à me projicio amaritudines; vellem, si mihi permisum foret, ab hoc corporis habitu gestuque recedere nunquam.

Quandò Sanctus Ignatius Martyr, magnus hic Antiochenus Episcopus, totus amore *JESU Christi*

quo accedat. nec semper augere devotionem meam cogitari, & reverentiam meam, proferendo illud, & cum tractim degustare id studerem, inveni dulcorem, qui suavior videbatur mihi cunctis delictis mundi. Ipse excitatus hoc exemplo, suam eidem navare cepit operam exercitio, cui per sex hebdomades vix inhærens, eodem potitus est favore. Adjungit huic quendam Monasterii sui Religiosum, audito gemino hoc exemplo, extimulatum fuisse ad ipsorum imitationem, & postquam aliquandiu perseveraverat constans, eundem dulcorem in Sanctissimo Nomine *MARIÆ* degustasse: Sed quanti degustarunt illum mille aliis modis diversis.

Sacratissimum Nomen *MARIÆ* est plenum dulcedine.

S. Hermannus aus magnam degustabat dulcedinem, pronuntians cum reverentiâ Nomen *MARIÆ*.

Casarius lib. 7. c. 50.

S. Betti

O Maria nec nati

Tractat. 37.

Richard.
lib. 4. de
laudibus
Virginis.Omnes
Christiani
portabant
Nomen JE-
SU & MA-
RIÆ, sed
diversimo-
dè.S. Chryso-
stomus
hom. de
David 2.
Reg.

sti succensus, Romæ in Amphitheatro discerptus & devoratus fuit à Leonibus, inventum est in torde ipsius, quod integrum remansit, Sacratissimum Nomen JESU literis exaratum aureis; uti observavit P. Salmeron tertio tomo operum suorum. Non asserit ipse quidem, & illud MARIÆ inventum ibi esse: Verum alius quidam magnus Virginis servus affirmat, nunquam non verorum Christianorum inoluisse spiritum, tenuisse consuetudinem, ne duo hæc Nomina separarent ab invicem, sed ambo insculpta portarent in corde characteribus amoris. Alios reperire erat, qui illa circumferrent in lingua per laudes, quas frequenter concinebant ipsis; alios, qui portarent illa secum vel exarata calamo, vel adumbrata penicillo ex devotionis affectu; Et alios, qui gestarent & exhiberent illa in manibus per fidelem imitationem sanctitatis eorum: Et hæc perfectissima erat honorandi illa methodus, quæ sublimiorem cæteris omnibus conferebat perfectionem.

O quis concedat hic nobis pia devotique sensa Sancti Joannis Chryostomi qui considerans, quâ ratione post funestam mortem Saulis & Jonathæ, David, qui amabat ipsos, pronuntiavit ipsorum Romanæ, magnâ cum cordis teneritudinis lacrymas ex oculis suis ubertim eliciente: *Saul*

& *Jonathas amabiles & decoriosæ vitæ suæ*; Saul & Jonathas amabiles principes, non habemus vos amplius; Saul & Jonathas summe decori Principes, ergo estis mortui. Videte, inquit S. Chryostomus, quàm ingeniosus sit amor ipsius erga duos hos Principes, ut sibi ipsi impedit solatium? Habere non potest ipsorum personam, ut illas coram amplectatur, substitit ergo illarum nomina, hæc suis exosculatur labiis, suâ degustat lingua, suo pronuntiat ore, suo eructat corde, & per hoc, quantum potest, immanem suum mitigat dolorem, sibi ab amissione & jacturâ ipsorum indictum.

Quis est ex nobis omnibus, qui videns adorandas personas JESU & sanctissimæ Matris ejus, non continuo se prosternat ad plantas illarum, ut amplectatur illas, ut adoret illas, & suum effundat cor in divinâ præsentia ipsarum? Verum est, non amplius nobis esse præsentiam ipsarum v. sibilem, oculis nostris corporeis excipiendam, eo quod utramque abripuerit nobis mors; superstes tamen nobis est modus de ipsarum jacturâ consolandi nos, pro personis substituendo illarum nomina, circumferendo hæc in nostrâ memoriâ, gestando insculpta hæc in cordibus nostris, pronuntians illa sæpè cum reverentiâ, degustando illorum dulcedinem, & dicendo ex corde magis affectuoso, quàm fuerit

Sacr
mina
& M
emol
nos
velu
rum
ne.Quomol
David
emollit
& com
tus sic p
nuntians
nomina
Saulis &
JonathæPsal
Non
est
bile
versu

Sacra No-
mina JESU
& MARIE
emollice
nos debeat
velut ipso-
rum pecto-
re.

lucet illud Davidis Principis opti-
mi: *JESU & MARIA* amabi-
les, ut quid amplius videre vos
non possumus? *JESUS & MA-
RIA*, pulchritudines admirandæ,
quas dum cælum aspicit, pia amo-
re deficit, quousque jucundissimâ
vestrâ exspoliabimur præsentia?
*JESUS & MARIA amabiles, &
decori in vitâ suâ.*

Emollis cor meum, dicebam
ipsi, nec vellem unquam alia in-

serta ori meo circumferre verba,
quàm duo hæc nomina, nec ul-
lius recordari in mente meâ, nisi
utriusque hujus adorandæ perso-
næ, nec alium nutrire in corde
meo affectum, quàm puri erga
ipsos amoris: Verùm an omnia
hæc sunt, quæ addiscam à te cir-
ca Excellentiam Nominis MA-
RIÆ? Non, respondit mihi, ul-
terius ausculta me.

* * *

ARGUMENTUM.

De gloriâ & dignitate Sanctissimi Nominis MARIE.

ARTICULUS IV.

Plutimum sanè oblector, ut
verum fatear, illo mentis
& cordis raptu, quem nut-
ciscare mihi licet Enthusiasum
sacrum, quem passus est sanctus
Rex David in Carmine suorum
divinorum sublimissimo, quando
totus extra se constitutus, totus-
que deficiens animo præ amoris
vehementiâ Psalmo octavo excla-
mat: *Domine Dominus noster,*
quàm admirabile est Nomen tuum
in universâ terrâ. Experitur is
animam suam totam refertam gau-
dio, dum intuetur, nec unicam è
creaturis esse quæ nolit agere par-
tes suas in universali symphoniâ,
quam cuncta modulantur entia,
ad evulgandam ubivis ipsius glo-
riam. O magnum Nomen DEL.

mei, quàm magnificè laudaris in
universo orbe! Interim sed mag-
num desuper facit pausam, vocem-
que tenet, quasi abundantia gau-
diis suos suspendisset sensus, abri-
pisset mentem.

Nihilominus resumo verbum,
ipsique dico: Sed non minori per-
fundor ego solatio, quando video
pulchra hæc regii vatis verba qua-
si edere quandam Echo in corde,
& dein in ore Seraphici Sancti Bo-
naventuræ, eumque respondere
eisdem ferè verbis in Psalterio
proprus divino, quod concinna-
vit gloriæ Sanctissimæ Virginis. O
Domina nostra, suprema nostra
Domina, quàm admirabile est
Nomen tuum in universâ terrâ:
Abripior gaudio aspicio, nec uni-
cam

G ;

cam

Psal. 8.
Nomen Dei
est admira-
bile in uni-
versâ terrâ.

Nomen
MARIE
similiter.